

have, og efter en Møntlov, som gjaldt for 16 Aar siden, og med Toldsatser, som grænse til det komiske, og naar man tænker paa, hvorledes vi i de sidste 20 Aar havde søgt at faa Forandring i Toldloven. Allerede i 1870—71 forelagde Finansminister Jønger et Forslag, hvorved han vilde gaa ind paa en Nedbættelse af 800,000 Kr., men dette Tab ønskede han rettet ved en Stat paa Brændevin, og Aaret efter kom Finansminister Krieger og forelagde en Toldlov med en udækket Nedgang af 588,000 Kr., men Folketinget forlangte mere. Den Gang var Krigsstatolden ikke mere end 1,7 Mill. Kr. I 1873—74 forelagde den samme Minister et Forslag, hvor Nedgangen var 1,4 Mill. Kr., men hvor dette Ting forlangte en Nedgang af ca. 4 Mill. Kr., man foreslog dog en Indkomstskat, for saa vidt at denne Nedgang var for stor, og det var hele Udvalget her i dette Ting enigt om med Undtagelse af den højstærende Kultusminister, som den Gang sad i Udvalget, han var den eneste, som var derimod. Naar man ser hen til, at der i 1874—75 bringes et Forslag frem i dette Ting af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) paa Basis af den Betragtning, som Toldudvalget i dette Ting var fremkommet med Aaret før, og uagtet den daværende Finansminister Jonnesbech stillede sig velvillig overfor Forslaget, som gik ud paa en Nedgang af 2—3 Mill. Kr., strandede det; thi vi fik jo den nuværende Finansminister, som straks stillede sig i fuld- stændig Modstæning til det Standpunkt, som hans Forgængere, de øvrige Finansministre, havde stillet sig paa, med Henhyn til en Nedgang af Krigsstatolden. Da kom den nuværende Finansminister frem med Kravet om sin Kompensation eller Tabets Erstatning med nye Indtægter, og det har han fastholdt fremdeles, fastholdt saaledes, at det næsten er blevet til et Valgsprog hos ham. Han erklærede den Gang i 1876, at han ikke var Arvtager efter sine Forgængere, de foregaaende Finansministre, som havde villet slaa et Par Mill. Kr. af paa Krigsstatolden, som vi fik ved Lov af 5te August 1864. Senere hvile disse Lovforslag indtil 1880; da afgiver det københavnske Børsudvalg under 23de Juni 1880 sin Betænkning, der gaar ud paa, at man dels ophæver, dels nedfætter Tolden paa Livsforbrødenheder og Raamaterialier til Industriens Fremme og dernæst lægger en Told paa Luksusgenstande, saaledes at man fik et Tab af 5³/₈ Millioner, og man skulde indvinde 4¹/₂ Million, tildels ogsaa ved at lægge en Stat paa bayersk Öl og Brændevin. Der bliver altsaa en Indtægtsnedgang af 1,4 Million,

men Børsudvalget udtalte ogsaa i sin Betænkning, at der kunde ingen Fare være derved, naar man saa hen til den gode Status og saa hen til, hvorledes Tolden var stegen, nemlig i 1880 var stegen til 23¹/₂ Mill. Kr., og man forudsaa, at den fremdeles vilde stige. Ja, der var neppe nogen Fare ved at opgive de 3,800,000 Kr., som vare foreslaaede, for saa vidt man ikke fik en Stat paa bayersk Öl og Brændevin. Saa indbragtes der et Forslag i dette Ting i Aaret 1881, hovedsagelig efter det samme Grundlag, som Børsudvalgets Betænkning afgav, men det kom ikke videre end til 1ste Behandling i dette Ting. Vi fik saa Op- løsningen af Folketinget den 7de Maj, men senere i næste Samling bringer Finansministeren Forslaget frem i Landstinget, men holder der fremdeles, som tidligere, fast paa sin Kompensation, holder paa ingen væsentlig Nedgang i Statens Indtægter, men kun en Toldomlægning indenfor denne Ramme. Det er interessant at se, under Forhandlingerne, som finde Sted fra den 9de til den 16de Januar 1882, hvorledes københavnske Blade, som ellers staa Regeringen nær, da her anbefale Toldlovsforslaget, saaledes som Børsudvalgets Betænkning havde det, og saaledes som Forslaget i det væsentlige var bragt frem her i Tinget Aaret før, og man ser endogsaa et Blad ligefrem udtale sig om, at hvis Finansministeren fremdeles fastholder sin Kompensation, kunde det maaske være et Spørgsmaal, om der ikke kunde komme nye Konstellationer frem. De ligefrem udtale den Forudsætning, at Ministeren maaske kom til at gaa sin Vej paa sin Kompensation. Saaledes stillede Højrebladene sig den Gang. Kun et Blad forsvarede ham og sagde, at det var ikke alene et finansielt, men ogsaa et politisk Spørgsmaal, idet det var den største Styrke for Finansministeren, at han havde en fylde Pengeskat, thi hvis han skulde have nye Skatter bevilgede, vilde det være vanskeligt for ham at tage Kampen op mod Folketingets Flertal. Man ser da disse Toldlovsforslag strande i 1882, 83 og 84 paa den samme Klippe, paa Finansministerens Kompensation. Naar man nu ser hen til, hvorledes de have hvilet indtil 1887, efter at der er bragt en Stemning frem her i Landet, navnlig ved Toldreformforeningens Arbejde rundt omkring baade i Byerne og paa Landet, og saa ser hen til, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds indbringer sit Toldlovsforslag i 1887, som jo her i Tinget kun kom til 1ste Behandling, og over hvilket der blev kun afgivet en Ud-